

Όταν

Όταν

ήμουν στον ενοριακό ναό του Βλάσκι Ντολ ήρθε ένας χωρικός να με δει και να μου πει την ιστορία του. Να τι μου διηγήθηκε:

Καθόταν στα σκαλοπάτια του σπιτιού του , κουρασμένος έπειτα από ένα επίπονο μεροκάματο στα χωράφια, όταν εμφανίστηκε απ' το πουθενά ένας ξένος. Ο χωρικός φαντάστηκε ότι ο άνθρωπος εκείνος ήταν κάποιος απρόσμενος επισκέπτης στο σπίτι του, αλλά ο ξένος τον προσκάλεσε να βαδίσουν για λίγο μαζί. Έτσι κι έγινε. Ο χωρικός δεν είχε ιδέα πού τον οδηγούσε ο ξένος. Στην πορεία, εμφανίστηκε έξαφνα μπροστά τους μια γυναίκα. Έλαμπε ολόκληρη. Ρώτησε:

«Πού τον πηγαίνεις;» κι ο ξένος μονομιάς εξαφανίστηκε. Κατόπιν, ρώτησε τον παραξενεμένο χωρικό, «Ξέρεις πού βρίσκεσαι;». Εκείνος της απάντησε όχι. Τότε η γυναίκα του έδωσε ένα χαστούκι και ξαναέκανε την ερώτηση. Ο χωρικός συνέχιζε να μην αναγνωρίζει πού βρισκόταν. Η γυναίκα τον χαστούκισε για δεύτερη φορά και τότε εκείνος αναγνώρισε το σπίτι του και τα γύρω χωράφια. Η γυναίκα τού ζήτησε να γυρίσει σπίτι του. Ο χωρικός θέλησε να την ευχαριστήσει, αλλά εκείνη είχε ήδη εξαφανιστεί. Όταν πήγε σπίτι του, το πρώτο πράγμα που τον ρώτησε η σύζυγός του ήταν: «Τι είναι αυτό γύρω από τον λαιμό σου;». Εκείνος κοίταξε και είδε στο λαιμό του μια θηλιά. Ο ξένος -επρόκειτο προφανώς για κάποιον δαίμονα-

τον οδηγούσε να πάει να κρεμαστεί. Ο χωρικός μού ζήτησε να του δώσω μια μικρή χάρτινη εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου, διότι πίστευε ότι ήταν εκείνη που τον έσωσε.

Βλέπετε λοιπόν ότι κάποιες φορές ο Θεός επιτρέπει στην Υπεραγία Θεοτόκο ακόμα και να εμφανιστεί σε μας, προκειμένου να μας σώσει.

Ένας άνθρωπος της ύλης δεν μπορεί να καταλάβει έναν πνευματικό άνθρωπο. Ό,τι λέει ένας πνευματικός άνθρωπος αποτελεί για τον άνθρωπο της ύλης μια φαντασία, διότι η ουράνια λογική είναι ολότελα διαφορετική από τη λογική του κόσμου τούτου. Ωστόσο, όταν συζητά κανείς με έναν άνθρωπο της ύλης μπορεί ίσως να τον κάνει να συμπεράνει ότι υπάρχει τελικά κάτι που κινεί τον κόσμο, και ότι υπάρχει αρμονία στο σύμπαν και δυσαρμονία στη γη.

Επομένως, οι υοί του φωτός έχουν κληθεί να λάμπουν με τη ζωή τους όσο περισσότερο μπορούν, ώστε να σκορπίσουν το φως παντού. Διότι ο Κύριος είπε, «Πυρ ήλθον βαλείν επί την γην, και τι θέλω εί ήδη ανήφθη!» (Λουκ. 12: 49). Αυτό το πυρ είναι η θεία αγάπη.

Εμείς οι χριστιανοί έχουμε κληθεί να σκορπίσουμε στη γη την ατμόσφαιρα του ουρανού, την αιωνιότητα, την αγάπη, την ειρήνη, την αλήθεια και την ηρεμία. Αλλά είναι πολύ δύσκολο, αφού εκ νεότητός μας έχουμε μάθει την οργή και την ανυπακοή· έχουμε εθιστεί στο να ανταποδίδουμε τα ραπίσματα και να προσεγγίζουμε τον καθένα με δυσπιστία και επιφυλακτικότητα. Έχουμε επιτρέψει να μπει στην καρδιά μας πολύ κακό και πρέπει τώρα να απαλλαγούμε από δαύτο.

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρισόστομος μας διδάσκει ότι όλο το κακό προέρχεται πρωτίστος από μας και δευτερευόντως από τον διάβολο. Αν επαγρυπνούμε, τηρώντας κραταιό στην πίστη τον νου και την καρδιά μας, δεν έχει σε μας πρόσβαση ο διάβολος. Ο διάβολος ενεργεί μονάχα πάνω στους δικούς μας κακούς λογισμούς και επιθυμίες. Όταν οργιζόμαστε ή φθονούμε, ή όταν συντηρούμε μέσα μας για μεγάλο χρονικό διάστημα βίαια συναισθήματα απέναντι σε κάποιον, ανοίγουμε από μόνοι μας το παράθυρο της καρδιάς μας στους δαίμονες. Εκείνοι κατόπιν τρέφουν τις αμαρτίες μας και τις καλλιεργούν, κι εμείς δεν μπορούμε να τους ξεφορτωθούμε εύκολα. Ενίοτε βαλτώνουμε σε μια συγκεκριμένη αμαρτία για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, που καθίσταται αυτή δεύτερη φύση μας. Σ' αυτή την περίπτωση, μόνο ο Θεός μπορεί να μας σώσει, τόσο από τον ίδιο μας τον εαυτό όσο και από τα νύχια των δαιμόνων.

Η μετάβαση από αυτή τη ζωή στην αιωνιότητα είναι πολύ δύσκολη. Πριν από αυτό

μας το πέρασμα, μπορούμε να προσευχηθούμε, αλλά μετά από αυτό δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα για τον εαυτό μας -μόνο τα αγαπημένα μας πρόσωπα μπορούν να μας βοηθήσουν με τις προσευχές τους. Στην κατάσταση που θα μας βρει ο Κύριος την ώρα του θανάτου μας, έτσι και θα μας κρίνει.

Αυτός είναι και ο λόγος που πρέπει να προσευχόμαστε για τα αγαπημένα μας πρόσωπα που έχουν αναχωρήσει από αυτή τη ζωή· αυτό είναι το πιο σημαντικό που χρειάζονται από μας. Ο Κύριος εισακούει τις προσευχές μας, όταν προσευχόμαστε εκ καρδιάς, ακόμα κι αν είμαστε μεγάλοι αμαρτωλοί. Ο Κύριος κοιτάζει συνεχώς μέσα στην καρδιά μας, οπότε αν στραφούμε προς το πρόσωπό Του εκ βάθους καρδιάς, τότε κι Εκείνος θα είναι μαζί μας εκεί. Θα ακούσει τις προσευχές μας ακόμα κι αν είμαστε πολύ αμαρτωλοί, αλλά συνάμα θά περιμένει από μας να μετανοήσουμε όσο ακόμα είναι καιρός.

Εμφανίστηκε σε όραμα κάποτε η Υπεραγία Θεοτόκος μπροστά σε κάποιον από τους Αγίους Πατέρες, ο οποίος ποθούσε να πληροφορηθεί πόσο γρήγορη είναι η κίνηση του πνεύματος. Του είπε: «Όταν ζητάμε μεσολάβηση, λαμβάνουμε συχνά βοήθεια άμεσα, ειδικά όταν βρισκόμαστε μεταξύ ζωής και θανάτου. Λαμβάνουμε βοήθεια άμεσα, αν κραυγιάσουμε εκ βάθους καρδιάς». Η Υπεραγία Θεοτόκος απάντησε ότι το πνεύμα ανταποκρίνεται με την ταχύτητα της σκέψης κι ακόμα γρηγορότερα. Με τους λογισμούς μας μπορούμε να είμαστε παντού σε χρόνο μηδέν . Μπορεί να μην έχουμε καν τον χρόνο να σκεφτούμε και η βοήθεια είναι κιόλας εδώ. Είναι μια ταχύτητα αφάνταστη. Ο νους του ανθρώπου μπορεί να διαπεράσει την αιωνιότητα μέσα σε μια και μόνο στιγμή.

«Υπάρχει διαρκής πόλεμος μεταξύ καλού και κακού. Επιθυμούμε να είμαστε καλοί, αλλά τα πνεύματα της πονηρίας δεν θέλουν να έχουμε ούτε ένα καλό χαρακτηριστικό στην προσωπικότητά μας - μόνο αρνητικά. Γι' αυτό και πρέπει να πολεμάμε. Δεν μπορούμε να πολεμάμε μόνοι μας, αλλά ο Κύριος είναι προστάτης μας, διότι από τη στιγμή που θα Του ζητήσουμε ειλικρινά να μας βοηθήσει, θα έρθει αμέσως προς βοήθειά μας.

Κάποτε που ήμουν σε πολύ δύσκολη κατάσταση, είδα σε όραμα τον Σωτήρα να μου λέει ότι πρέπει να προσπέσω στην Υπεραγία Μητέρα Του, διότι εκείνη είναι η προστάτις των μοναχών. Αυτός είναι ο λόγος που πρέπει να πασχίζουμε διαρκώς· αυτός είναι ο λόγος που έχουμε «πόλεμο λογισμών». Αυτός ο πόλεμος των λογισμών δεν μαίνεται εναντίον σάρκας και αίματος, αλλά εναντίον των πονηρών πνευμάτων, που κρατούν τον αιώνα τούτο, (πρβλ. Εφεσ. 6, 12). Ο απόστολος Παύλος λέει, «Τόν άγῶνα τόν καλόν ήγώνισμαι... τήν πίστιν τετήρηκα» (Β΄ Τιμ.

4:7).

Κι έτσι, πρέπει πάντοτε να προσπίπτουμε στον Κύριο και την Υπεραγία Θεοτόκο. Πρέπει να προσευχόμαστε να μας αξιώσει να Τον αγαπήσουμε όπως Τον αγαπούν η Υπεραγία Θεοτόκος, οι άγγελοι και οι Άγιοι. Ο παντοδύναμος Κύριος μπορεί σίγουρα να μας βοηθήσει σ' αυτό. Ποθεί να είμαστε έτσι, ώστε να είμαστε εν αγάπη μαζί Του, εγκολπωμένοι για πάντα και για όλη την αιωνιότητα. Εύχομαι να προσεύχεστε όλοι σας στον Κύριο να σας αξιώσει να Τον αγαπήσετε κατ' αυτό τον τρόπο. Έτσι θα νιώσετε ειρήνη, ηρεμία στην καρδιά σας, διότι θα έχετε δώσει την καρδιά σας σ' Εκείνον που είναι άπειρος και που μπορεί να σας χαρίσει απεριόριστη αγάπη και ειρήνη.

Από το βιβλίο: «Οι λογισμοί καθορίζουν τη ζωή μας»

Εκδόσεις: Εν πλω

Πηγή: hristospanagia.gr